

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 1015201148
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: U. W. L. S., bytom S. XX, I., zastúpenej JUDr. Janou Dráčovou, advokátkou so sídlom Čajakova 7, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov (sťažovateľov): 1. B. G., bytom E. A. XXXX/XA, I., 2. S. G., bytom E. A. XXXX/XA, I., zastúpených Mgr. Milanom Vállom, advokátom so sídlom Vajnorská 43, Bratislava, o preskúmanie opatrenia žalovaného č. Z-6944/15 z 11. mája 2015, o kasačnej sťažnosti ďalších účastníkov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/170/2015-97 z 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/170/2015-97 z 25. októbra 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 6S/170/2015-97 z 25.10.2018 podľa § 262 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „Správny súdny poriadok“ alebo „SSP“) zakázal Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor pokračovať v zázname č. Z-6944/15 v registri „C“ na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/X, k.ú. X., zastavaná plocha a nádvorie o výmere 191 m² a zápis rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku registra „C“ na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/X, k.ú. X. v prospech B. G., bytom E. A. XXXX/XA, I. a S. G., bytom E. A. XXXX/XA, I.. Krajský súd ďalej vo veci záznamu Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor pod č. Z-6944/15, týkajúci sa zápisu rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku registra „C“ na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/X, k.ú. X. uložil Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor povinnosť obnoviť stav v evidencii katastra nehnuteľností na LV č. XXXX, k.ú. X. pred záznamom č. Z-6944/15, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a povinnosť doručiť správne súdu oznámenie o tom, že obnovil stav pred zásahom, v lehote 15 dní od obnovenia stavu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 175 ods.1 SSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu zistil, že na základe žiadosti z 09.04.2015 B. G. a S. G. požiadali Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor o zápis rozostavanej stavby rodinného domu postaveného na parc.č. XXXX/X a XXXX/X, LV č. XXXX v k.ú. X.. Súčasťou žiadosti bol ako príloha predložený Geometrický plán z 28.04.2014 vyhotovený U.. Š. Š., overený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor dňa 11.06.2014 pod č. 923/2014 (ďalej aj „geometrický plán“), znalecký posudok č. 16/2015 U.. A. W. O. vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty rozostavaného rodinného domu, príslušenstva a pozemkov, rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Rača č. SU-1376/2007/IDT z 27.11.2007 o dodatočnom povolení stavby v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-1764/2008-DLD z 27.05.2008.

3. Dňa 23.04.2015 doručil B. G. Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor žiadosť o informáciu a zároveň urgenciu zápisu rozostavanej stavby pod č. Z-6944/2015, súčasťou ktorej je právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-1764/2008-DLD z 27.05.2008.

4. Súčasťou administratívneho spisu je žiadosť žalobkyne o prešetrenie a opravu zápisov na LV č. XXXX a LV č. XXXXX, podaná žalovanému dňa 15.06.2015, ku ktorej je priložené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/136/2008-34 z 19.11.2008 o odklade vykonateľnosti rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Rača č. SU-1376/2007/IDT z 27.11.2007 o dodatočnom povolení stavby v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-1764/2008-DLD z 27.05.2008 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/136/2008-72 z 15.06.2010 o zrušení rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Rača č. SU-1376/2007/IDT z 27.11.2007 o dodatočnom povolení stavby v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-1764/2008-DLD z 27.05.2008.

5. Krajský súd konštatoval, že úlohou súdu bolo preskúmať dôvodnosť správnej žaloby žalobkyne proti inému zásahu orgánu verejnej správy, t.j. či zápisom Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX v k.ú. X., záznamom č. Z-9644/15, došlo k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobkyne.

6. V prvom rade krajský súd uviedol, že žalobkyňa sa v čase podania žaloby domáhala ochrany podľa vtedy platného a účinného § 250v OSP, ktorý bol v aktuálne platnom a účinnom SSP pretransformovaný do § 252 SSP. Podľa úpravy § 250v OSP išlo o konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktoré v zmysle aktuálneho § 252 SSP bolo preformulované na iný zásah orgánu verejnej správy.

7. Krajský súd poukázal na to, že základnou úlohou súdu aplikujúceho § 252 SSP je preveriť, či sa žalobkyňa skutočne prostredníctvom svojej žaloby domáha súdnej ochrany proti inému zásahu orgánu verejnej správy (materiálna stránka) a či žalobkyňou označený orgán verejnej správy skutočne takúto aktivitu vykonal (formálna stránka). Takéto zistenie je dôležité preto, lebo SSP upravuje rôzne prostriedky súdnej nápravy pochybení orgánov verejnej správy, pričom výber konkrétneho prostriedku je ponechaný na dispozičnú vôľu účastníka správneho konania. Súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko, ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne.

8. Ďalej krajský súd poukázal na účel konania o ochrane pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ktorým je poskytnutie súdnej ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím a tento zásah bol zameraný proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný za predpokladu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené sa má prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, fyzická alebo právnická osoba sa môže domáhať ochrany svojich práv na správnom súde podaním príslušnej žaloby.

9. K výkladu pojmu záznam krajský súd uviedol, že ide o druh zápisu, ktorým sa zapisujú údaje o právach k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli niektorým zo spôsobov taxatívne vymedzených v § 34 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“). Samotným záznamom sa nemenia práva k nehnuteľnostiam, no vplyv na právne vzťahy mu nemožno úplne odoprieť, preto vykonanie záznamu sa oznamuje dotknutým osobám listom podľa § 28 ods. 2 vyhlášky č. 461/2009 Z.z. Z uvedeného možno vyvodiť, že záznamom sa zapisujú len práva, ktoré už existovali pred vykonaním záznamu, ide teda o tzv. „evidenčný účinok“ záznamu. A keďže záznamom sa nemenia práva k nehnuteľnostiam, nevzťahuje sa na jeho vykonanie správny poriadok.

10. Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za nepochybné, že žalovaný vykonal záznam pod Z-6944/2015 rozostavanej stavby rodinného domu postaveného na parc.č. XXXX/X a XXXX/X vedených na LV č. XXXX v k.ú. X., na základe predložených listín špecifikovaných v odseku 23. uznesenia krajského súdu. Jednou z podstatných listín bol Geometrický plán „čiastočný zápis“ z 28.04.2014 vyhotovený U. Š. Š. (autorizovaný geodet a kartograf), ktorý žalovaný overil dňa 11.06.2014 pod č. 923/2014 napriek tomu, že oproti pôvodnej výmere 522 m² vyznačenej v diely 1 vo vlastníctve B. G. je táto výmera prečiarknutá rukou a zapísaná výmera 539 m², čím došlo k zväčšeniu výmery dielu 1 o výmeru dielu 2, t.j. o 17 m². Diel 2 o výmere 17 m² bol odčlenený od parc.č. XXXX/X vo vlastníctve žalobkyne bez toho, aby súčasťou predložených listín bola relevantná listina, ktorá osvedčuje právny titul odčlenenia dielu 2 o výmere 17 m² a jeho pričlenenia k dielu 1 parc. č. XXXX/X ako napr. kúpna resp. iná zmluva medzi žalobkyňou a B. G. alebo rozhodnutie súdu o určení hranice medzi pozemkami so spôsobom zápisu do vektorovej katastrálnej mapy (§ 34 katastrálneho zákona taxatívne vymedzuje prípady, v ktorých sa práva do katastra nehnuteľností zapisujú záznamom). Z podkladov vykonaného záznamu nie je podľa krajského súdu možné preskúmať, na základe akých právnych skutočností U. Š. vykonal odčlenenie dielu 2 o výmere 17 m² od parc. č. XXXX/X vo vlastníctve žalobkyne a na základe akej právnej skutočnosti výmeru dielu 2, t.j. 17 m² pričlenil k dielu 1 vo vlastníctve B. G.. Takýto postup žalovaného odporuje aj výkladu aplikácie usmernenia č. KO-3809/2006 a č. P-7371/2009, ktorý je súčasťou administratívneho spisu ako výklad k problematike zhotovenia geometrických plánov pod č. KO-7941/2013-1135 z 20.01.2014. Aktuálne uvedené potvrdzuje právoplatne ukončené katastrálne konanie o oprave chyby výmery parc. č. XXXX/X, na LV č. XXXX, k.ú. X., ktorým žalovaný vyhovel protestu generálneho prokurátora a vydal rozhodnutia pod č. X-313/15 z 24.05.2017 (právoplatné dňa 10.11.2017) a č. Xo 44/17- BPR zo 16.10.2017 (právoplatné dňa 10.11.2017) a opravil údaj v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. X. v časti A - majetková podstata, pozemok registra „C“ parc. č. XXXX/X záhrada o výmere 517 m².

11. Na základe uvedeného správny súd dospel k záveru, že pri spracovaní geometrického plánu z 28.04.2014 neboli použité legitímne údaje o právach k nehnuteľnostiam (na základe akého právneho titulu boli vykonané geodetické práce znázorňujúce nehnuteľnosti pred zmenou a po zmene). Takto predložený geometrický plán na vykonanie záznamu, bez relevantných listín potvrdzujúcich právo k nehnuteľnosti, nebol spôsobilý na záznam rozostavanej stavby rodinného domu postaveného na parc.č. XXXX/X a XXXX/X vedené na LV č. XXXX v k.ú. X., nakoľko predmetným záznamom nedošlo k zápisu práv, ktoré existovali pred vykonaním záznamu, keďže jeho základom bol geometrický plán, ktorým boli vykonané zmeny vo výmere parciel č. XXXX/X a č. XXXX/X bez právneho titulu v neprospech žalobkyne. Aj v tejto časti krajský súd opäť odkázal na rozhodnutia žalovaného č. X-313/15 z 24.05.2017 (právoplatné dňa 10.11.2017) a č. Xo 44/17- BPR zo 16.10.2017 (právoplatné dňa 10.11.2017), z ktorých vyplýva, že výmera pozemku p. G. parc.č. XXXX/X bola 517 m² a nie 539 m², ako je zapísané v geometrickom pláne úradne overenom pod č. 923/2014 - „čiastočný zápis“. V súvislosti s vypracovaním geometrického plánu U. Š. Š., znalcom z odboru geodézie a kartografie s odkazom na § 67 ods. 3 katastrálneho zákona krajský súd konštatoval, že keďže je U. Š. Š. vedený v Živnostenskom registri Slovenskej republiky, geometrický plán bol vypracovaný oprávnenou osobou.

12. Krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že so žiadosťou o zápis rozostavanej stavby dňa 09.04.2015 bolo predložené B. G. a S. G. rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Rača č. SU-1376/2007/IDT z

27.11.2007 o dodatočnom povolení stavby v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-1764/2008-DLD z 27.05.2008, hoci už v tom čase bolo predmetné dodatočné stavebné povolenie rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 3S/136/2008 z 15.06.2010 (právoplatným dňa 03.09.2010) zrušené a k dnešnému dňu neexistuje právoplatné rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby. Na súde prebiehajúci spor o priebeh hranice doposiaľ nie je právoplatne skončený.

13. Podľa názoru krajského súdu z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že záznam č. Z-6944/15 bol nezákonný a priamo zasiahol do zákonom chránených práv žalobkyne, ktorá pred podaním žaloby využila všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv, čo potvrdil žalovaný a vyplýva to aj z administratívneho spisu (žiadosť o prešetrovanie zápisu z 15.06.2015).

14. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podali ďalší účastníci v 1. a 2. rade (ďalej aj „sťažovatelia“) prostredníctvom advokáta v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP.

15. Sťažovatelia v kasačnej sťažnosti namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby. V dôvodoch uviedli, že žalobkyňa za tzv. iný zásah žalovaného označila vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností č. Z-6944/15, ktorý spočíval v zaevidovaní rozostavanej stavby sťažovateľov ako vlastníkov. Týmto záznamom boli dotknuté listy vlastníctva, na ktorých sa v časti „B“ - vlastníci a iné oprávnené osoby nachádzajú mená iných osôb ako je žalobkyňa. Tento evidenčný úkon sa teda žalobkyne ani jej subjektívnych práv a právom chránených záujmov ani len nepriamo netýka, nakoľko ním nielenže nebol žiadnym spôsobom dotknutý faktický výkon vlastníckeho práva žalobkyne k jej nehnuteľnostiam, ale tento záznam nemá žiaden vplyv ani na formálnu evidenciu údajov o nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobkyne.

16. Uvedenú skutočnosť je podľa sťažovateľov potrebné posúdiť aj vzhľadom na § 5 ods. 2 katastrálneho zákona, podľa ktorého je záznam úkon okresného úradu plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam. Je teda zrejmé, že legálna definícia, zmysel a účel inštitútu záznamu vylučuje, aby jeho vykonanie malo za následok konštituovanie alebo zmenu práv a povinností vo vzťahu k vlastníctvu dotknutých nehnuteľností a už vôbec nemožno hovoriť o vplyve záznamu na práva a povinnosti týkajúce sa susedných nehnuteľností. Vykonaný záznam sa týka výlučne sťažovateľov. Záznam č. Z-6944/15 nemôže byť preto zásahom orgánu verejnej správy zameraným alebo vykonaným priamo proti žalobkyne, resp. ním nemôže byť žalobkyňa ani priamo dotknutá. Dotknutým záznamom nebolo podľa sťažovateľov zasiahnuté do evidencie výmery pozemku žalobkyne.

17. Sťažovatelia dodali, že predmetom prieskumu v prejednávanej veci nie je skúmanie zákonnosti podkladov nachádzajúcich sa v spise žalovaného, ale preskúmanie, či postupom žalovaného - vykonaním záznamu došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov žalobkyne. Ak teda porušenie práv a právom chránených záujmov žalobkyne má spočívať v zmene výmery jej pozemku bez relevantného právneho titulu, takáto zmena výmery žalovaným nebola vykonaná a geometrický plán ako podklad pre jej vykonanie nebol v tejto časti vôbec zaznamenaný, teda postup, ktorý má byť podľa názoru krajského súdu porušením práv žalobkyne, nebol žalovaným vykonaný.

18. Z uvedeného podľa sťažovateľov vyplýva, že žalobkyňa sa v tomto súdnom konaní domáha preskúmania zákonnosti úkonu žalovaného, ktorý nemá charakter rozhodnutia bez toho, aby tento úkon mohol byť potenciálne spôsobilý zasahovať do jej subjektívnych práv, povinností alebo právom chránených záujmov. Samotná skutočnosť, že sa žalobkyňa o vykonaní záznamu dozvedela až s odstupom času a len na základe kontroly údajov v katastrálnom operáte svedčí podľa sťažovateľov o tom, že faktický výkon jej práv nebol týmto záznamom dotknutý. V tejto súvislosti sťažovatelia uviedli, že aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby je právna otázka, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti, pričom touto sa krajský súd vôbec nezaoberal resp. ju vyhodnotil nesprávne a v odôvodnení napadnutého uznesenia k tejto právnej otázke nič neuviedol.

19. Podľa názoru sťažovateľov účelom podanej žaloby nie je ochrana práv žalobkyne, ale poškodzovanie práv sťažovateľov. K tomu uviedli, že žalobkyňa využíva všetky dostupné prostriedky, aby sťažovateľom bránila v dokončení a užívaní stavby, ktorú nadobudli už ako rozostavanú ešte v čase, kedy žalobkyňa nebola vlastníčkou susednej nehnuteľnosti. Ďalej uviedli, že za účelom dokončenia realizácie stavebných prác na svojom rodinnom dome čerpali hypotekárny úver, pričom existencia stavby určenej na bývanie nielen fakticky v teréne, ale aj právne (evidenciou v katastrálnom operáte) je esenciálnym predpokladom pre plnenie podmienok hypotekárneho úveru, nakoľko táto stavba slúži aj ako záloh v rámci úverového vzťahu. V prípade, ak by bola v katastrálnom operáte vykonaná zmena spočívajúca vo výmaze existujúcej rozostavanej stavby (navrátenie do stavu pred vykonaním záznamu), z právneho hľadiska by tak došlo k zániku evidencie zálohu a tým aj k zániku evidencie záložného práva k stavbe v prospech banky, čím by bol nielen dosiahnutý stav evidencie katastra v rozpore so skutočnosťou, ale bol by aj negatívne ovplyvnený právny vzťah sťažovateľov a banky. Stav, kedy rozostavaný rodinný dom v skutočnosti existuje, avšak evidencia katastrálneho operátu „sa tvári“, že tento rodinný dom neexistuje, žiadnym spôsobom neovplyvní (nezlepší) právne postavenie žalobkyne, avšak na druhej strane zásadným spôsobom zasahuje do práv a právom chránených záujmov sťažovateľov. Vzhľadom na zjavne šikanózný charakter podanej žaloby mala byť táto podľa sťažovateľov s poukazom na § 28 SSP odmietnutá, resp. zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne.

20. Ďalej sťažovatelia namietali, že žaloba bola podaná oneskorene. Poukázali na § 250v ods. 3 OSP a uviedli, že žalobkyňa v podanej žalobe tvrdí, že subjektívna 30 dňová lehota na podanie žaloby jej začala plynúť dňa 15.06.2015 a teda, že žalobu podala na súde včas. V tejto súvislosti sťažovatelia uviedli, že žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa so záznamom už o mesiac skôr. Poukázali pritom na § 68 ods. 1 katastrálneho zákona, podľa ktorého je katastrálny operát verejný a každý má právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo náčrty. Vzhľadom na uvedené nie je podľa nich možné vylúčiť, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí subjektívnej lehoty. Mali za to, že dodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby a teda jej procesnú prípustnosť je nevyhnutné preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobkyňu. Nie je podľa sťažovateľov postačujúce žalobu iba podať kedykoľvek počas plynutia objektívnej lehoty a následne bez akéhokoľvek dôkazu si určiť dátum začatia plynutia subjektívnej lehoty tak, aby sa žaloba javila ako podaná včas. Z uvedeného dôvodu mala byť žaloba žalobkyne podľa sťažovateľov odmietnutá podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP.

21. Sťažovatelia tiež namietali, že v zmysle odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu mala žalobkyňa dňa 05.10.2018 doručiť súdu písomné podanie vo veci samej, pričom sťažovatelia sa o existencii tohto podania dozvedeli až z textu napadnutého uznesenia krajského súdu, toto im nebolo doručené. Krajský súd tak pred vydaním uznesenia nepostupoval podľa § 106 ods. 2 SSP, keď sťažovateľom neumožnil vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne, čím im znemožnil vykonať ich procesné práva.

22. Vo vzťahu k predloženiu stavebného povolenia, ktoré bolo neskôr zrušené súdom sťažovatelia uviedli, že aj stavba, na ktorú aktuálne nie je vydané právoplatné stavebné povolenie (z dôvodu jeho zrušenia súdom), môže napĺňať pojmové znaky rozostavanej stavby, ktorá má byť v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ katastrálneho zákona evidovaná v katastrálnom operáte. V prejednávanom prípade je podľa sťažovateľov nepochybné, že stavba realizovaná na pozemku parc.č. XXXX/X o výmere 191 m² je rozostavanou stavbou a sťažovatelia žalovanému osvedčili stupeň rozostavanosti do takej miery, aby stavba spĺňala podmienky podľa § 3 ods. 15 katastrálneho zákona a teda sú splnené podmienky jej evidencie v katastrálnom operáte. Existencia právoplatného stavebného povolenia, resp. jeho dodatočný zánik z dôvodu zrušenia súdom, nemá podľa sťažovateľov vplyv na stupeň rozostavanosti stavby a teda ani na podmienky jej evidencie. Predloženie stavebného povolenia ku stavbe je síce obligatórnou prílohou k žiadosti o zápis rozostavanej stavby, avšak podľa sťažovateľov zo znenia § 46 ods. 4 katastrálneho zákona vyplýva, že zmysel a účel predkladania stavebného povolenia nie je vytváranie zbytočného byrokratického zaťaženia vlastníka rozostavanej stavby, ale je ním preukazovanie vlastníckeho práva k rozostavanej stavbe. Sťažovatelia preto zastávajú názor, že zápis rozostavanej stavby bol vykonaný v súlade so zákonom a výmazom tohto zápisu tak, ako sa toho žalobkyňa domáha, nedôjde k ochrane

subjektívnych práv žalobkyne, ale iba k dosiahnutiu evidencie v katastri nehnuteľností nezodpovedajúcej skutočnému stavu a súčasne k zásadnému zásahu do existujúcich vlastníckych práv sťažovateľov k rozostavanej stavbe, ktorá dlhé roky existuje.

23. Na základe uvedeného sťažovateľa navrhli, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP a vo veci samej rozhodol tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

24. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázala na to, že v zmysle § 253 SSP sú účastníkmi konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy iba žalobca a žalovaný a do konania môže vstúpiť iba prokurátor, a preto nemal krajský súd so sťažovateľmi ako s ďalšími účastníkmi konať. Z uvedeného dôvodu by mala byť podľa žalobkyne kasačná sťažnosť odmietnutá podľa § 459 písm. b/ SSP, nakoľko ju podali osoby, ktoré na to neboli oprávnené.

25. Pre prípad, že by kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol, žalobkyňa ďalej vo vyjadrení uviedla, že evidenčný princíp katastra má slúžiť na evidenciu legálnych stavieb a zmien druhov pozemkov a nie na legalizovanie čiernych stavieb a obchádzanie riadneho vyňatia poľnohospodárskeho pozemku na účely stavby, čo vyplýva aj zo stanoviska ÚGKK SR v katastrálnom bulletine 2/2018, v ktorom je konštatované, že nelegálna stavba nemôže byť predmetom evidencie v katastri nehnuteľností.

26. K námietke o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby uviedla, že nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne sa zápis nelegálnej stavby dotýka. V tejto súvislosti poukázala na to, že sťažovatelia postavili stavbu v bezprostrednej blízkosti hranice pozemku, v rozpore s požiadavkami na stavbu, do pozemku žalobkyne orientovali veľké okná, strecha ich domu presahuje až nad pozemok žalobkyne, čím spôsobili, že užívanie nehnuteľnosti žalobkyne je obmedzené. Tvrdila, že pokiaľ sporný zápis v katastri nehnuteľností zostane, nemôže sa v územnom a stavebnom konaní účinne brániť proti polohovému umiestneniu rodinného domu sťažovateľov, čím by boli dotknuté jej oprávnené záujmy. Ďalej uviedla, že stavba sťažovateľov porušuje parametre stanovené vyhláškou č. 532/2002 Z.z. Podľa názoru žalobkyne, pokiaľ geodet vyhotovuje zameranie stavby a vytvára novú parcelu, mal by porovnať skutočný stav so stavom povoleným v rozhodnutí o umiestnení stavby a v poznámke na prípadnú nezrovnalosť upozorniť. V tomto prípade však na to, aby boli odstupy dodržané, geodet navrhol posunúť hranice pozemkov žalobkyne. Preto aj čiastočný zápis geometrického plánu len v časti umiestnenia nelegálnej stavby bol v rozpore so zrušeným dodatočným stavebným povolením, ktoré sťažovatelia k zápisu predložili. Namietala, že jej žalovaný pri zápise neumožnil vyjadriť sa, hoci bola svojou parcelou, ako vyplývalo z geometrického plánu, dotknutá a nemal ani súhlas dotknutých osôb so zápisom geometrického plánu, ktorý zákon vyžaduje.

27. Čo sa týka tvrdenia sťažovateľov, že zrušením záznamu by došlo k zániku záložného práva, s týmto žalobkyňa nesúhlasila a uviedla, že záloh nemá vplyv na plnenie hypotekárneho úveru a podľa § 151d ods. 4 Občianskeho zákonníka ho možno zriadiť aj k nehnuteľnostiam, ktoré vzniknú v budúcnosti. Podľa § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka zaniká záložné právo len z dôvodov uvedených v zákone a navyše sa sťažovatelia môžu s bankou dohodnúť, že poskytnú ako záloh inú vec.

28. K návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalobkyňa uviedla, že tento nijakým spôsobom neodôvodnili a ani nepreukázali, aká závažná ujma im z vykonania rozhodnutia hrozí.

29. K námietke o oneskorene podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že v zmysle § 250v OSP subjektívna lehota začala žalobkyni plynúť odkedy sa o zásahu dozvedela, t.j. dňa 15.06.2015, nie od kedy sa o ňom dozvedieť mohla. Práve objektívna lehota jeden rok sa viaže na samotný zápis v katastri.

30. K námietke, že sťažovateľom nebolo doručené vyjadrenie žalobkyne z 05.10.2018, uviedla, že toto vyjadrenie zásadne nemenilo žalobu, a teda nemalo vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko súd vychádzal zo stavu v čase zásahu a predmetný geometrický plán je súčasťou administratívneho spisu. Prílohy

doručené s uvedeným vyjadrením len potvrdzovali tvrdenia žalobkyne zo žaloby a boli sťažovateľom riadne doručené v príslušnom konaní.

31. Žalobkyňa zotrvala na tom, že U. Š. Š. nemal oprávnenie na vyhotovenie predmetného geometrického plánu, pričom poukázala tiež na to, že oprávnenie na túto živnosť mu zaniklo už 10.10.2008.

32. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľov ako nedôvodnú zamietol.

33. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril. Podaním, doručeným krajskému súdu dňa 16.04.2019, oznámil, že dňa 09.04.2019 bol vykonaný zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností k číslu konania Z-6944/15 - zápis uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/170/2015-97 z 25.10.2018, právoplatného dňa 31.12.2018, na obnovu stavu evidencii katastra nehnuteľností na LV č. XXXX, k.ú. X. pred záznamom pod č. Z-6944/5.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

35. Predmetom kasačného konania bolo uznesenie, ktorým krajský súd podľa § 262 ods. 1 SSP zakázal žalovanému pokračovať v zázname č. Z-6944/15 a uložil mu povinnosť obnoviť stav v evidencii katastra nehnuteľností na LV č. XXXX, k. ú. X. pred záznamom č. Z-6944/15, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a povinnosť doručiť krajskému súdu oznámenie o tom, že obnovil stav pred zásahom, v lehote 15 dní od obnovenia stavu.

36. Podľa § 5 ods. 2 katastrálneho zákona záznam je úkon okresného úradu plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

37. Podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

38. Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v znení účinnom do 30.06.2016, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

39. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

40. Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a

právnickej osoby priamo dotknuté.

41. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. Podľa § 6 ods. 2 SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o

- a) správnych žalobách,
- b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g) žalobách vo volebných veciach,
- h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i) žalobách vo veciach politických práv,
- j) kompetenčných žalobách,
- k) návrhoch v iných veciach.

43. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

44. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

45. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

46. Podľa § 491 ods. 2 SSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

47. Kasačný súd zo súdneho spisu zistil, že žalobkyňa sa žalobou, podanou na krajský súd dňa 14.07.2015, domáhala ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy - záznamom žalovaného do katastra nehnuteľností č. Z-6944/15 z 11.05.2015 podľa § 250v zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“).

48. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Podľa § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

49. Nová právna úprava dodržiava princíp okamžitej aplikácie procesno-právnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti nového zákona. V Správnom súdnom poriadku sú stanovené výnimky z tohto pravidla, vyplývajúce najmä z osobitnej povahy konaní v správnom súdnictve tak, že taxatívne vymenované konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku sa dokončia podľa doterajšej právnej úpravy, t.j. podľa Občianskeho súdneho poriadku. Ide o konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku (§ 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) a odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku (§ 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku). V § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku zákonodarca pamätá aj na situácie, kedy by nová právna úprava zhoršila postavenie žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo

právnická osoba.

50. Krajský súd o žalobe žalobkyne rozhodol dňa 25.10.2018 podľa § 262 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy s odôvodnením, že žalobkyňa sa v čase podania žaloby domáhala ochrany podľa vtedy platného a účinného § 250v Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol v aktuálne platnom a účinnom Správnom súdnom poriadku pretransformovaný do § 252.

51. Kasačný súd je toho názoru, že bol síce správny postup krajského súdu, keď po 01.07.2016 na prejednávajúcu vec aplikoval Správny súdny poriadok, avšak kasačný súd sa, vzhľadom na predmet súdneho prieskumu (záznam do katastra nehnuteľností), nestotožnil s postupom krajského súdu, ktorý po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku o žalobe žalobkyne rozhodol v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy (§ 252 a nasl. Správneho súdneho poriadku).

52. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v § 3 ods. 1 Správneho súdneho poriadku sú obsiahnuté legálne definície základných pojmov používaných Správnym súdnym poriadkom. Účelom definovania základných pojmov zákona je prostredníctvom jednoznačného vymedzenia žalobcom namietanej nezákonnosti ustanoviť príslušný procesný rámec, v rámci ktorého má byť táto nezákonnosť správnym súdom preskúmaná. Inak povedané, s každým výstupom orgánu verejnej správy je spojený iný druh konania pred správnym súdom (... i keď v zásade platí, že zákonnosť rozhodnutia a opatrenia orgánu verejnej správy sa preskúmava v tom istom konaní, a to v konaní o (všeobecnej) správnej žalobe podľa § 6 <. ods. 2 písm. a/ Správneho súdneho poriadku.

53. V § 3 ods. 1 Správneho súdneho poriadku je okrem iného definované rozhodnutie orgánu verejnej správy ako aj opatrenie orgánu verejnej správy. „Diferenciácia medzi rozhodnutím orgánu verejnej správy na jednej strane a opatrením orgánu verejnej správy na strane druhej má pritom ten význam, že zvyrazňuje existenciu oboch takýchto foriem individuálneho správneho aktu (ukončenia administratívneho konania) a súčasne cez definičné ohraničenie opatrenia orgánu verejnej správy je možné toto presnejšie oddeliť od iného zásahu orgánu verejnej správy. Práve nedostatočné rozlišovanie medzi rozhodnutiami a postupmi orgánov verejnej správy a ich nezákonnými zásahmi vyvolávalo aplikačné problémy v správnom súdnictve v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku“ (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 33). V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na to, že rozhodovacia prax správnych súdov nebola, čo sa týka otázky režimu preskúmania záznamu do katastra nehnuteľností v správnom súdnictve v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, jednotná (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/9/2011 z 05.04.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžr/174/2011 z 10.10.2012, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžr/102/2012 zo 16.07.2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/184/2015 z 13.09.2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sžrk/1/2016 zo 16.05.2017).

54. V Správnom súdnom poriadku teda zákonodarca stanovil jednoznačnú hranicu medzi rozhodnutiami, opatreniami a postupmi orgánov verejnej správy, a to práve prostredníctvom ustanovenia § 3, ako i nadväzujúcich ustanovení.

55. V § 3 <. ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku je vymedzený pojem opatrenie orgánu verejnej správy tak, že ide o akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

56. Podľa dôvodovej správy k Správnomu súdnemu poriadku „Pod opatrením orgánu verejnej správy sa rozumie správny akt orgánu verejnej správy odlišný od rozhodnutia (nepomenovaný ako rozhodnutie a nepovažovaný za rozhodnutie), ktorý bol vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, t. j. pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy a ktorého účinkami môžu byť práva, právom

chránené záujmy a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb priamo dotknuté. V praxi sú takýmito opatreniami najmä záznam a poznámka v katastri nehnuteľností [§ 5 ods. 2 a 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon)] ...“.

57. Samotná dôvodová správa ako príklad opatrenia orgánu verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku uvádza záznam do katastra nehnuteľností podľa § 5 ods. 2 katastrálneho zákona.

58. Z dôvodovej správy k Správne súdnemu poriadku tiež vyplýva, že „Na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Pri inom zásahu sa vyžaduje priame dotknutie na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. Iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitných predpisov, ak ním sú alebo môžu byť priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb a právnických osôb. V praxi ide najmä o preskúvanie daňových kontrol“.

59. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď po 01.07.2016 na prejednávajúcu vec aplikoval ustanovenia § 252 a nasl. Správneho súdneho poriadku a o žalobe žalobkyne rozhodol v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Zákonnosť opatrenia orgánu verejnej správy, ktorým záznam do katastra nehnuteľností nepochybne je, sa v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku preskúmava v konaní o (všeobecnej) správnej žalobe.

60. Ďalej kasačný súd poukazuje na to, že sťažovatelia ako dôvod kasačnej sťažnosti okrem iného uviedli, že im krajský súd pred rozhodnutím vo veci nedoručil podanie žalobkyne, doručené krajskému súdu dňa 05.10.2018, pričom sťažovatelia sa o existencii tohto podania dozvedeli až z textu napadnutého uznesenia krajského súdu, čím krajský súd znemožnil sťažovateľom vykonať ich procesné práva, najmä právo vyjadriť sa k tomuto podaniu žalobkyne.

61. K uvedenému kasačný súd uvádza, že komunikácia správneho súdu s účastníkmi konania je upravená v § 105 a § 106 SSP. V zmysle § 105 ods. 1 SSP, ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní. Na uvedený účel predseda senátu podľa § 105 ods. 2 písm. a/ SSP doručí žalobu s prílohami žalovanému a ďalším účastníkom podľa § 32 ods. 3 a vyzve ich, aby sa k nej v lehote určenej správnym súdom písomne vyjadrili, a zároveň ich poučí, že ak to neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej. Podľa § 106 ods. 1 SSP ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenia alebo nerozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania, zašle bezodkladne žalobcovi vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe, pričom žalobca sa k nim môže vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. K vyjadreniu žalobcu sa v zmysle § 106 ods. 2 SSP môžu účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. Na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania poučí.

62. Kasačný súd zo súdneho spisu zistil, že krajský súd sťažovateľov pribral do konania uznesením č.k. 6S/170/2015-70 z 01.08.2017, pričom zo súdneho spisu vyplýva, že týmto doručil iba žalobu žalobkyne a vyjadrenie žalovaného k tejto žalobe. Zo súdneho spisu vyplýva, že podanie žalobkyne zo 04.10.2018, podané na krajský súd dňa 05.10.2018, bolo doručené na vedomie iba žalovanému, nie sťažovateľom. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že síce nejde o tzv. repliku, t. j. vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k žalobe (táto bola krajskému súdu doručená dňa 31.03.2017), avšak obsah vyjadrenia žalobkyne zo 04.10.2018 krajský súd premietol do odôvodnenia napadnutého uznesenia, z čoho vyplýva, že na toto ďalšie vyjadrenie žalobkyne prihliadal a navyše ho doručil na vedomie žalovanému. Preskúmaním obsahu súdneho spisu kasačný súd však zistil, že sťažovateľom nebola doručená ani uvedená replika žalobkyne (vyjadrenie žalobkyne z 28.03.2017 k vyjadreniu žalovaného k žalobe), doručená krajskému súdu dňa 31.03.2017. Povinnosť doručiť repliku ostatným účastníkom konania na

vyjadrenie pritom vyplýva správneho súdu z § 106 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

63. Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 209/2014 <. z 28.08.2014).

64. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru kasačného súdu postupom krajského súdu v prejednávanej veci bol nepochybne porušený jeden z princípov spravodlivého procesu, a to kontradiktórnosť konania, keďže sťažovateľom nebolo umožnené oboznámiť sa s obsahom vyjadrení žalobkyne (či už repliky z 28.03.2017 alebo podania zo 04.10.2018, ktorého obsah krajský súd premietol do odôvodnenia napadnutého uznesenia) a zaujať k nim stanovisko, čím bol daný aj kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

65. Z uvedených dôvodov kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

66. Úlohou krajského súdu bude odstrániť vytykané nedostatky v doručovaní vyjadrení, ozrejmiť si, čo je predmetom prieskumu a rozhodovania zo strany správneho súdu a až na tomto základe vo veci rozhodnúť.

67. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 SSP o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

68. Podľa § 447 ods. 1 SSP kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

69. Podľa § 447 ods. 2 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a .

70. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

71. Kasačný súd zároveň dospel po preskúmaní návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku ich kasačnej sťažnosti k záveru, že neboli splnené podmienky stanovené v § 447 ods. 1 SSP, pretože nebolo sťažovateľmi preukázané, že právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu im hrozí závažná ujma.

72. Preukázanie hrozby závažnej ujmy dopadá na ťarchu toho, kto podáva návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Od preukázania hrozby závažnej ujmy ako jednej zo zákonných podmienok (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) závisí, či kasačný súd prizná kasačnej sťažnosti odkladný účinok alebo návrh zamietne. Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Hrozbu závažnej ujmy musí teda žalobca nielen deklarovať, ale aj preukázať. Sťažovatelia v návrhu na priznanie odkladného účinku ich kasačnej sťažnosti len tvrdili, že právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu by mohol byť negatívne ovplyvnený ich úverový vzťah s bankou, avšak samotnú hrozbu závažnej ujmy sťažovatelia žiadnym spôsobom nepreukázali. Z uvedeného dôvodu kasačný súd s poukazom na §

447 ods. 2 veta posledná SSP v spojení s § 188 SSP návrh sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietol.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.